

ODYSSÉ

SVENSKA KRYSSARKLUBBENS MEDELHAVSSEGLARE — nr 4/2023

*Den stora hamnen byggdes under
Napoleonkrigen. Innanför piren finns
bojar för gästande båtar.*

Alderney

kanalön som är svår att lämna

Vissa öar tycks ha en dragningskraft som gör det svårt att lämna dem.

Kanske är det en kombination av natur, isolering och människorna som bor där som gör öarna speciella.

Vi har besökt flera; Alderney är en av dem.

TEXT OCH BILD: **EVA OCH HÅKAN LANDBERG**

På väg mot Medelhavet blev vi kvar en extra dag i Cherbourg. Inte för att vi egentligen ville men för att det blåste nordostlig vind. Nu kan man tycka att just nordost skulle vara idealiskt för någon som ska segla väster ut och det är det ju. Men, vi ville gärna till Alderney. Där vill man inte vara när det blåser nordost. Hamnen är öppen åt det hållet och det blir väldigt guppigt vid bojarna. Så vi väntade.

MED VÄNDANDE STRÖM

När vi sedan seglade var det fortfarande nordost och lagom mycket. Fin segling längs franska kusten i motström. Vi fick möjlighet att njuta vyerna ganska länge då vi stundtals bara gjorde 2,5 knop över grund.

Mellan Alderney och fastlandet är tidvattenströmmarna bland de starkaste i världen. Som värst kan de gå en bit över tio knop tvärs vår planerade kurs.

Hamnar man i strömmen bestämmer man inte själv längre vart båten går. Därför gäller det att passera när strömmen är svag. Därav segling i motström fram till sundet för att sedan korsa medan strömmen vänder.

Vi kom fram till Alderney på eftermiddagen och fick en bra gästboj.

ENKEL INKLARERING

Kanalöarna är relativt självstyrande kronkolonier och inte en del av Storbritannien. Således var de 2017 inte med i EU. Gul Q-flagga gällde.

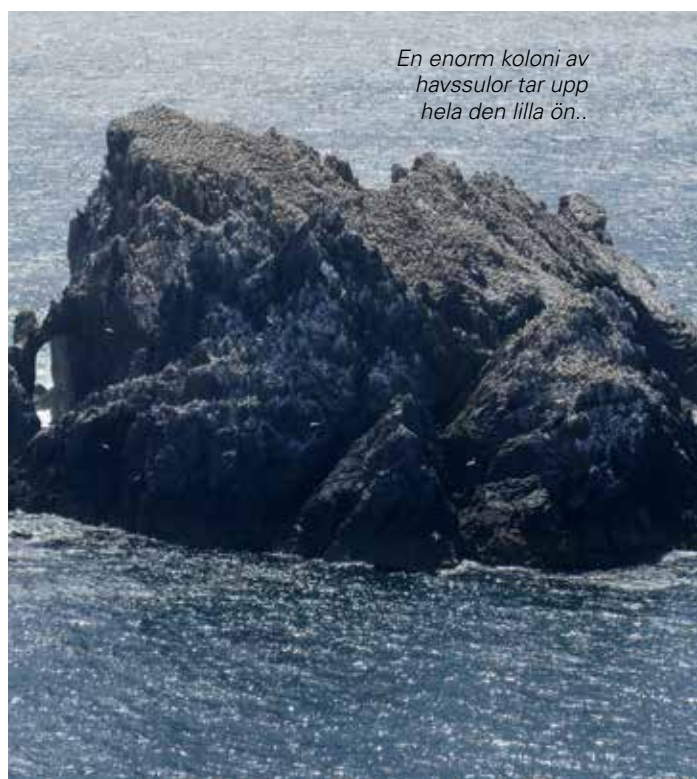
Deklarationen var mycket enkel. Ett papper från hamnvakten att fylla i och lägga i brevlådan på kajen.

Vinden dog under kvällen och vred →

Starka tidvatten-
strömmar runt
Alderney skapar
"race".

Trångt med moderna bilar på Aldernays
gamla gator som här: huvudgatan i
St Anne med sina små butiker.

En enorm koloni av
havssulor tar upp
hela den lilla ön..

Gamla, antika,
hamnen i Longis
bay på Alderneys
ostkust..

till väst, helt enligt våra önskemål. Vi tog vattentaxi i land nästa dag för en heldag på denna fantastiska ö.

Började med att gå runt i staden, St Anne, efter en utmärkt karta vi fick på turistbyrån. Man känner sig förflyttad till England för 50 år sedan när man går på gatorna.

UNDFLYENDE PUND

På Kanalöarna gäller lokala pundsedlar (men även brittiska). Vi fick ta ut lite Guernseypund i bankomaten då ingen av oss kunde hitta plånboken med pund som Håkan gömt undan. Vi hade vänt ut och in på ett antal stuvfack – flera gånger.

Vi hittade ett litet lager med olja och vinäger som vi letat efter i några veckor så sökandet var inte helt förgäves.

Det kan vara bra att lägga undan värdesaker så att ingen oönskad besökare hittar dem men kanske inte så väl att man inte hittar dem själv.

Det skulle dröja ett år innan punden dök upp.

FANTASTISKA GUIDER

Efter lunch åkte vi en tur med minibuss runt ön med två fantastiska guider. Vi hade turen att få vara med då den tidigare guiden Anne lämnade över till sin efterträdare. Anne och hennes man hade för tio år sedan lämnat England med sin segelbåt för att segla till Karibien men kom inte längre än till Alderney.

Anne som var lärare hade fått ett

jobberbjudande och så blev de kvar.

Men nu hade de bestämt sig. Maken var redan i England för att utrusta båten. Denna sommar skulle de verkligen ge sig av.

Som så många andra på ön hade Anne haft två jobb. Utöver att vara lärare så hade hon i många år också guidat på ön och kunde berätta om dess fantastiska och varierade historia.

» Deklarationen var mycket enkel. Ett papper från hamnvakten att fylla i och lägga i brevlådan på kajen«

HUS MED LÅNG HISTORIA

Bland annat fick vi se en välbevarad romersk byggnad nere vid den gamla hamnen på öns ostsida. När hamnen fortfarande var i bruk för några hundra år sedan hade byggnaden varit ”nunnery” – ett hus med flickor som är allt annat än nunnor.

Tyskarna hade under ockupationen under andra världskriget tagit hål i ena

väggen och gömt en kanon i huset. Kanalöarna var den enda del av England som ockuperades.

JÄMLIK VÅRDNAD

Den nye guiden var före detta polis från London som tröttnat på storstadslivet och tagit jobb som föreståndare för fågelobservatoriet på ön. Han berättade engagerat om den stora kolonin med ca 7 500 havssulepar som häckar på en holme söder om ön.

Havssulorna bildar livslånga par och lägger ett ägg per år som ruvas av båda föräldrarna. Båda föräldrarna matar ungen och kan göra färder på 150 sjömil för att hämta föda.

BORRADE SIG FAST?

Åter i Saint Anne ser vi en familj med två barn en bit bort.

– Där går vår tandläkare. Han är från Tyskland” säger Anne. De skulle också segla till Karibien men blev fast här”

Efter vår rundtur blev det sedan ”afternoon tea” hos Ingrid, en gammal dam med svensk mamma som driver St Anne’s Guest House. Mycket trevligt och personligt i en minst sagt prunkande trädgård. Tanten var pratglad, vi blev kvar så länge att affärerna han stänga i staden.

Som tur var hann vi till butiken i hamnen där vi kunde få det allra nödvändigaste – och sedan en öl på puben. ☺

EVA OCH HÅKAN LANDBERG har seglat tillsammans sedan 1999 och sedan 2013 sin CR 390 Sally. Du kan följa deras äventyr på bloggen www.seglingsresor.se.